

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen daňovým poradcem X
sídlem X

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro Liberecký kraj**
sídlem 1. máje 97, 460 02 Liberec

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného spočívající v nevydání rozhodnutí o odvolání datovaném dne 22. 6. 2017, podaném dne 4. 7. 2017

takto:

- I. Žaloba na ochranu proti nečinnosti Finančního úřadu pro Liberecký kraj spočívající v nevydání rozhodnutí o odvolání datovaném dne 22. 6. 2017, podaném dne 4. 7. 2017, se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši 2 000 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové dne 26. 11. 2019 se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného Finančního úřadu pro Liberecký kraj. Nečinnost správního orgánu žalobce spatřuje v tom, že žalovaný dosud nerozhodl o jeho odvolání proti dodatečným platebním výměrům, které žalobce prostřednictvím svého zástupce podal dne 4. 7. 2017. Žaloba byla zdejšímu soudu postoupena usnesením Krajského osudu v Hradci Králové ze dne 6. 12. 2019, č. j. 31 Af 46/2019-16.
2. Žalobce uvedl, že podal v souladu s § 38 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, stížnost na nečinnost. Tuto stížnost žalovaný postoupil Odvolacímu finančnímu ředitelství,

kteří ji odložilo sdělením doručeným dne 18. 12. 2018. Žalobce namítal, že žalovaný nezačal bez průtahů odvolací řízení a o odvolání nerozhodl, tím zasáhl do práv žalobce, kterému je tak odepřena možnost soudního přezkumu dodatečných platebních výměrů. Žalobce navrhoval, aby soud žalovanému uložil povinnost řádně projednat odvolání a v přiměřené lhůtě vydat rozhodnutí po odvolacím řízení, a požadoval nahradit náklady řízení.

3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný rozporoval, že odvolání bylo dne 4. 7. 2017 skutečně podáno. Proto ani Odvolací finanční ředitelství neshledalo na straně žalovaného nečinnost, lhůta 6 měsíců pro vyřízení odvolání je stanovena pokynem Ministerstva financí MF-5, ale v žalobcově případě nebylo odvolání podáno. Žalovaný rovněž uvedl, že dodatečné platební výměry byly žalobci doručeny dne 4. 6. 2017, dne 5. 7. 2017 nabyly právní moci. Dále žalovaný popsal průběh řízení o zřízení zástavního práva k žalobcovým nemovitostem, zmínil vydání exekučního příkazu k přikázání jiné peněžité pohledávky, exekučního příkazu k přikázání pohledávky z účtu, podání námitek proti těmto exekučním příkazům, o nichž bylo rozhodnuto dne 17. 12. 2017. Vyjádření zakončil tím, že žaloba nebyla podána včas.
4. Podáním žaloby bylo zahájeno řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Soud je v první řadě povinen zabývat se tím, zda jsou splněny podmínky řízení.
5. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl návrh podán opožděně.
6. Možnost domáhat se u soudu ochrany proti nečinnosti správního orgánu, který má povinnost vydat ve věci samé rozhodnutí nebo osvědčení, není neomezená, žalobce se soudní ochrany může domáhat pouze v zákonem stanovené lhůtě, po bezvýsledném vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti.
7. V souzené věci žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředky ochrany proti nečinnosti, neboť ve smyslu § 38 daňového řádu podal proti nečinnosti žalovaného podnět. Žaloba je tak přípustná.
8. Podle § 80 odst. 1 s. ř. s. žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem vůči žalobci učiněn poslední úkon. Z cit. ustanovení vyplývá, že lhůta pro podání žaloby je jeden rok, počátek jejího běhu závisí na tom, zda-li zvláštní zákon stanoví lhůtu pro vydání rozhodnutí, a je-li tomu tak, pak počíná běžet jejím marným uplynutím. Podle § 80 odst. 2 s. ř. s. zmeškání lhůty nelze prominout.
9. Daňový řád nestanoví lhůtu pro vydání rozhodnutí o odvolání. Ani v obecné rovině nestanoví, oproti zákonu č. 500/2004 Sb., správnímu řádu, lhůtu pro vydání rozhodnutí. Aby byla podání osob vůči správci daně vyřizována v souladu s principy dobré správy bez zbytečných průtahů, vydalo Ministerstvo financí

pokyn MF-5 ze dne 7. 12. 2015, účinný od 1. 2. 2016, kterým stanoví mj. orgánům Finanční správy České republiky lhůty pro vyřizování podání osob zúčastněných na správě daní. Podle čl. I bod 1 písm. a) je lhůta pro vydání rozhodnutí o odvolání podle § 116 odst. 1 daňového řádu 6 měsíců (s výjimkou případů uvedených v bodu 2 písm. d), tj. rozhodování o odvolání tzv. autoremedurou). Ačkoli lhůta 6 měsíců pro vydání rozhodnutí správce daně o odvolání podle čl. I bodu 1 písm. a) pokynu Ministerstva financí MF-5 není lhůtou pro vydání rozhodnutí stanovenou právním předpisem (pokyn MF-5 není obecně závazným právním předpisem, ale jen vnitřním předpisem), je třeba ji pro účely posouzení nečinnosti žalovaného správce daně vzít v potaz. K tomuto závěru soud vede stávající judikatura Nejvyššího správního soudu, který ve vztahu k lhůtám pro vydání správních rozhodnutí v rozsudku ze dne 28. 4. 2005, č. j. 2 Ans 1/2005-57, publ. ve Sb. NSS 605/2005, dovodil následující. Při posuzování žaloby proti nečinnosti správního orgánu je důležitá nejen lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, ale také ustálená správní praxe. Pokud se správní orgán sám zavázal časovými limity, které si stanovil, vytvořil si tím určitou správní praxi s tím, že stanovené časové limity jsou pro něj právně závazné. Tyto závěry Nejvyšší správní soud vyslovil při posuzování nečinnosti správce daně ve vytýkáčím řízení ve vztahu k pokynu Ministerstva financí D-144 a soud má za to, že tyto závěry je třeba aplikovat obdobně v projednávané věci.

10. Lhůtu pro vydání rozhodnutí správce daně o odvolání stanovenou čl. I bodem 1 písm. a) pokynu Ministerstva financí MF-5 je třeba vzít v potaz nejen pro účely posouzení nečinnosti žalovaného správce daně, ale také pro účely posouzení včasnosti žaloby ve smyslu § 80 odst. 1 s. ř. s. Pokud tedy žalobce podal dne 4. 7. 2017 žalovanému odvolání, jak tvrdí v žalobě (soud otázku skutečného podání odvolání ponechává stranou), lhůta 6 měsíců pro vydání rozhodnutí o odvolání by marně proběhla dne 4. 1. 2018. A lhůta 1 roku pro podání žaloby, která se odvíjí od marného uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí o odvolání, skončila dne 4. 1. 2019. Soud dodává, že žalovaným popisované úkony žalobce a správce daně, které se týkaly vyřizování podnětů a stížností, stejně jako úkony učiněné v rámci jiných daňových řízení (řízení o zřízení zástavního práva, exekuční řízení), nemají na běh lhůty pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaného v odvolacím řízení proti dodatečným platebním výměrům vliv.
11. Pokud žalobce podal žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného spočívající v nevydání rozhodnutí o odvolání až dne 26. 11. 2019, učinil tak po lhůtě stanovené v § 80 odst. 1 s. ř. s. Z uvedených důvodů soud žalobu odmítnul jako opožděnou v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
12. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
13. V důsledku odmítnutí žaloby bude žalobci po právní moci tohoto usnesení v souladu s § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vrácen jím zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 6. března 2020

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu